

Adventi capriccio

Adventet ünnepelni azt jelenti, hogy tudunk várni. A várakozás olyan művészet, amit türelmetlen korunk elfeledett. Még alig fakadt ki a szírom, máris gyümölcsöt szeretne szedni a fáról. Ám a mohó tekintet gyakran félrevezet, hiszen a látszólag érett gyümölcs belülről még nagyon is zöld, éretlen.

3.

Mire vágyunk adventben?

A karácsony a reklám szempontjából nagyon egyszerű: gondolj a szeretteidre – ezzel az üzenettel bármi eladható. Pedig itt minden csak illúzió. A reklámpia elhitette az emberekkel, hogy a vásárlás az egyetlen módja annak, hogy törődjenek magukkal és szeretteikkel.

4.

Egy emlékmű múltja, jelene

6.

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

ÜZENET

XXIX. ÉVF. • 23. SZÁM
2018. DECEMBER 1.
ÁRA 1 LEJ

Elkészülünk vagy kikészülünk?

Az advent egyik fő sajátossága, hogy gyorsan eltelik. Ezt persze csak a végén vesszük észre, de akkor nagyon. Amikor az advent, amiről úgy gondoltuk idén is, hogy a csendes várakozás, a lelki feltöltődés, az áhítatos elmélyülés, az önmagunkra és az érkezőre való koncentráció megszentelt lehetősége, egyszeriben átalakul valami ész nélküli pánikhangulattá, pánikválsággá.

Volt már ilyenben részem a karácsonyokat megelőző napokban, és nem kívánom senkinek. Ilyenkor a bevásárlócsarnok lassan átalakul túlszűfolt örültek házává, miközben végtelemnített ünnepi zene szól, az emberek rohanva tolják a kocsit, és már-már robbanásközeli idegállapotban szaladnak, koncentrálnak, majd könnyen kitörnek. És a végén már mindből elégük van. Legszívesebben elhallgattatnák már végre ezt a sok, folyton ismétlődő karácsonyi szirupos zenét. Mire hazaérnek, sőt mire a szentestéhez elérkeznek, teljesen kikészülnek.

Szóval úgy indulunk az adventi hetek ösvényein, hogy idén hátha nem rontjuk el... Hátha nem torkollik veszekedésbe az ünnepi előkészület. | 3.

Nyugdíjintézet: diakóniai szolgálatot is végez

Beszélgetés Tárkányi Márton nyugdíjintézeti igazgatóval

A közelmúltban több olyan hír jelent meg a médiában, amely a Romániai Református Egyház Nyugdíjintézetének nagyszabású befektetéséről, a kolozsvári Házsongárdi temető melletti parkolóház építéséről szóltak. A nyugdíjintézetről és annak befektetéseiről beszélgettünk Tárkányi Márton lelkipásztorral, az intézet igazgatójával. | 5.

Ha van család, van jövő Új óvodát adtak át Felenyeden

Felújított és kibővített épület várja a felenyedi gyerekeket óvodába, hogy magyar nyelven tanulhassanak, játszhassanak. Az intézményért a helyi református templomban tartott istentiszteleten adtak hálát.

Létszámbeli gyarapodást várnak a felenyediek, miután az egykori kántori lakást, majd iskolaként és óvodaként is működő leromlott épületet teljesen felújították, és új szárnyal bővítették, korszerű körülményeket biztosítva a magyar óvoda működésére. Jelenleg, a megfelelő körülmények hiányában, a felenyedi szülők többsége Nagyenyedre adja iskolába, óvodába gyerekeit. A rendbe tett épület, a korszerű környezet azonban változtathat ezen. A helyi egyházközösség azt is vállalja, hogy délutánonként a egyes házasságokból vagy román szülőktől származó iskolásokat magyarul tanítsa. Sokan csodaként említették, hogy a munkálatokat a nyár elejétől, mindössze néhány hónap alatt sikerült befejezni a magyar kormány jelentős anyagi támogatásával, a Kárpát-medencei óvodafejlesztési program keretében. | 6.

Tanulságos igék a példázatokról 14.

Ne csüggedj, lesz termés!

Ez a példázat is Isten országáról szól. Az a vigasztalásunk, hogy Isten mindenk fölé uralkodik. Egész életünknek az ad célt és értelmet, hogy benne az ő akarata valósul meg. Ahogy a káté tanítja: mindenk nem véletlenségből, hanem Isten tanácsából és akaratából jönnek.

A példázat Isten országát olyan magvetőhöz hasonlítja, aki elveti a magot. A mag a földbe hullva elkezd dolgozni, kicsírázik, és termést hoz. Az, ami a maggal a földben történik, számunkra csoda. Ezt a tudomány sem tudja megmagyarázni, mert ez a teremtő Isten csodája. A magban is, akár csak az igében, csodálatos erő van. Ezért nincs fontosabb dolog a világon, mint a magvetés. Isten országa is magvetés által terjed e világban. A mag utána már magától dolgozik. A példázatbeli ember elvetette a magot, és utána elment, hogy végezze a többi munkáját. Tovább már nem foglalkozott a vetéssel, mert tudta: az már nem az ő dolga. A mag magától terem, nem kell hozzá semmilyen emberi fáradás.

Így történik Isten igéjével is. Ha az ige bekerül az ember szívébe, ott elkezd dolgozni. Az ige nyomán hit fakad, s az elkezd munkálkodni, gyümölcsöt teremni. Talán sokan halottunk már arról a román galaci tanárról, aki

ösztöndíjasként pár hónapra kijutott Svájcba, ott elkezdte olvasni Kálvin műveit, a Szentírást, most pedig a galaci református gyülekezet építő tagja. Senki nem próbálta meggyőzni őt. Isten igéje, amihez Kálvin olvasása által jutott el, elvégezte áldott munkáját az életében. A mi feladatunk tehát csak annyi, hogy vessük az igét az emberek szívébe. Ez a mi bizonyágtételünk által történik, akár szóval, akár pedig életünk példájával tesszük ezt. Isten országát bele kell hinteni a hitetlen ember szívébe, s egyszer csak azt látjuk, hogy meglesz az áldott gyümölcse. Lehet, sokáig nem kel ki, már-már azt hisszük, oda is vészett, de egyszer csak kiderül: a magvetés nem volt hiábavaló.

A példázat azt a bátorító üzenetet hirdeti, hogy ne csüggedjünk el. Merjünk hinni abban, amit Jézus mondott: a föld magától terem, először füvet, aztán kalászt, majd búzát a kalászbán.

„Úgy van az Isten országa, mint amikor az ember elveti a magot a földbe... a mag kihajt és felnő, maga sem tudja, hogyan.”

(Mk 4,26–27)

Juhász Gyula

Karácsony felé

Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.
A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű igézet,
Ilyenkor decemberben.

...Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Behegeszttem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

...És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorún nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.

Bibliaolvasó kalauz

DECEMBER

1.	Szo	Jer 8	Zsid 2,5–18
2.	V	Jer 9	Zsid 3,1–6
3.	H	Jer 10,1–16	Zsid 3,7–19
4.	K	Jer 10,17–25	Zsid 4,1–11
5.	Sze	Jer 11,1–14	Zsid 4,12–16
6.	Cs	Jer 11,15–23	Zsid 5,1–10
7.	P	Jer 12	Zsid 5,11–14
8.	Szo	Jer 13,1–11	Zsid 6,1–12
9.	V	Jer 13,12–27	Zsid 6,13–20
10.	H	Jer 14	Zsid 7,1–10
11.	K	Jer 15,1–9	Zsid 7,11–28
12.	Sze	Jer 15,10–21	Zsid 8,1–5
13.	Cs	Jer 16,1–13	Zsid 8,6–13
14.	P	Jer 16,14–21	Zsid 9,1–14
15.	Szo	Jer 17,1–13	Zsid 9,15–28
16.	V	Jer 17,14–27	Zsid 10,1–18
17.	H	Jer 18,1–12	Zsid 10,19–39
18.	K	Jer 18,13–23	Zsid 11,1–7
19.	Sze	Jer 19	Zsid 11,8–22
20.	Cs	Jer 20	Zsid 11,23–40
21.	P	Jer 21	Zsid 12,1–11
22.	Szo	Jer 22,1–12	Zsid 12,12–17
23.	V	Jer 22,13–30	Zsid 12,18–29
24.	H	Jer 23,1–22	Zsid 13,1–6
25.	K	Jer 23,23–40	Zsid 13,7–25
26.	Sze	Jer 24	1Jn 1,1–4
27.	Cs	Jer 25,1–14	1Jn 1,5–10
28.	P	Jer 25,15–38	1Jn 2,1–6
29.	Szo	Jer 26	1Jn 2,7–11
30.	V	Jer 27	1Jn 2,12–17
31.	H	Jer 28	1Jn 2,18–29

Jézus a példázatban a csüggedéstől, a türelmetlenségtől akar minket megóvni, ami abból ered, hogy sokszor úgy gondoljuk, a bizonyágtételünknek semmi eredménye nem volt. Hányszor érezzük úgy, hogy amit mondunk, falra hányt borsó, pusztába kiáltott szó, úgy tűnik, sohasem akar kikelni a sok imádsággal, könnyhullatással végzett magvetés.

A példázat azt a bátorító, vigasztaló üzenetet hirdeti, hogy ilyenkor se csüggedjünk el. Merjünk nyugodtan aludni, merjünk minden látszat, eredménytelenség ellenére hinni abban, amit Jézus mondott: a föld magától terem, először füvet, aztán kalászt, majd búzát a kalászbán. Mi sohasem tudhatjuk, hogy melyik mondatunk, cselekedetünk veti el a másik ember szívében azt a mennyei magot, amiből egyszer majd áldott termés lesz.

Maga az Úr is így vetette a magot. Emberi szemmel nézve az ő magvetése sem volt sikertörténet. Hányszor talált süket fülekre az, amit mondott. Hányszor tűnt úgy, hogy szavainak semmi hatása sincs. De ő sohasem esett kétségbe. Tudta, hogy igehirdetésének, egész életének, halálának, vérrel végzett magvetésének meglesz az áldott gyümölcse.

Gondoljunk az apostolok magvetésére is. Mi úgy gondoljuk, hogy az ő életük is csupa sikerekről, eredményekről szól. De ez nem így van. Pál apostolnak többször kellett menekülnie különböző városokból, mert az emberek nem fogadták be az igét. Pedig milyen zseniálisan szólította meg az athéniakat, micsoda műveltséggel vitatkozott a különböző filozófiai iskolák képviselőivel azért, hogy próbálja az Areopagoszon meggyőzni az embereket: legyenek Jézus követői. S mi lett az eredménye? Alig páran fogadták be Krisztust. Nem tudott gyülekezetet alapítani,

ezért sem olvasunk az Újszövetségben athéniakhoz írt levelet. De Pált nem lehetett letörni, ő ment tovább. Korinthusba is rettegés közepete érkezett meg az athéni fiaskó után, már-már az idegösszeroppanás szélén állt, olyannyira, hogy magának Istennek kellett angyala által melléállnia, biztatnia, hogy ne csüggedjen el.

De nincs ez másképp velünk sem, a mi időnkben sem. Sok lelkipásztor van ma is megkeseredve, mert nem látja a magvetés eredményét. Csak közömbösség, hitetlenség van körülötte. Egy áldott emlékezetű lelkipásztor mesélte, hogy az első prédikációjára a családján kívül egyetlen lány jött el a templomba. Isten akkor azt mondta neki: adj hálát ezért az egy lélekért. Szolgálatának első évében öt temetés volt, mind az öt öngyilkos. Mégsem csüggedt el, több mint húsz éven át hűséggel hirdette az igét, s csak akkor látott gyümölcsöket, amikor már eljött a gyülekezetéből.

Adventbe érkezünk, megemlékezünk drága Urunk jöveteléről. Szörnyű világba érkezett akkor, Augustus császár nem vett tudomást róla, Heródes király gyilkos indulattal fogadta. De Pál apostol beszél a római gyülekezethez írott levelében Jézus hitéről. Mi volt a hite? Az, hogy az ő jövele, az ő magvetése nem lesz hiábavaló, meglesz az áldott gyümölcse. És kétezer év távlatából mi már biztosan mondhatjuk: az Atya az ő hitét igazolta. Ma sok száz millió ember vallja őt élete Urának és Megváltójának.

Mi se csüggedjünk tehát. E példázat legyen vigasztalás a számunkra. A mag, ha elhullt a földbe, a szívbe, akkor ott elvégzi a maga áldott munkáját. Lesz termés, lesz hit, lesz üdvösség. Az ő országa növekedni fog, Istennek lesz népe a világ végéig. Ebben az adventben Jézus hite legyen a mi hitünk is, és valljuk Pállal: a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.

Elkészülünk vagy kikészülünk?

1. | Hátha nem kell kipihenni magát az ünnepet is, amiről mindig azt hittük: olyan jó lesz kicsit hátradőlni, a családdal lenni. Találkozni, beszélgetni, viccelődni, végignyúlni a kanapén.

Ezért kell az adventi út kellően megalapozva, kiszámítva, átgondolva. Hogy könnyű legyen az érkezés. Mondani persze könnyű... Talán a legfontosabb, hogy saját recept kell. Saját elképzelés, saját döntés, és semmiképpen nem a kereskedelem diktálta hajcihő, mert annak a vége mindig egy zombikarácsony, amelyben mi csak külső szemlélők vagyunk és maradunk. Ahol az ünnep végig csak a tévében történik. Két film vagy reklám között esetleg átkapcsolunk a betlehemi istállóhoz, hadd lám, hol tart az ünnep. Mi meg közben derekasan leküldjük az ünnepi vacsorát, reggelit, ebédet. Szépen sorban. Aztán még egyszer. Csak a torkunkon ne akadjon. Vannak helyek persze, ahová csak a tévé lothatja be az ünnep hangulatát, de az igazi gazdagság az, ahol ezt enélkül is megélik, enélkül is tudják.

A családi ünnepi hangulatot nem pótolhatja más. Hiszen a karácsony nem a mi tökéletességünkről szól, hanem az ő tökéletes ajándékáról.

Szóval az adventünkön múlik, hogyan fogunk ünnepelni. Elkészülünk vagy kikészülünk? Gyorsan eltelt négy héten, amikor szépen feloszthatjuk a tennivalókat napról napra úgy, hogy azért ne görnyedjünk túlságosan alattuk. Az évek során rájöttem, nem kell tökéletes legyen az ünnep. Nem kell mindennek a helyén lennie. Mert nem is lehet. Mert a végére bele-rokkanunk. A békés családi ünnepi hangulatot, a karácsonyi szentmisét, istentiszteletet amúgy sem pótolhatja más. Hiszen a karácsony nem a mi tökéletességünkről szól, hanem az Istenéről. Az ő tökéletes ajándékáról. A lényeg inkább az, hogy valahogy mi is odaférjünk a pásztorok és bölcsek körébe. Ez az advent nagy lehetősége. Jó úton, jó irányba indulni el, hogy aztán megérkezhessünk. Ehhez pedig nem kell feltétlenül hivalkodó fényszennyezés, pár mécses is hangulatot és fényt teremthet az ünneplő szívben. Ha pedig azt látjuk, hogy körmünkre égett a gyertya, és még annyi minden várta magára, akkor amit csak lehet, hagyjunk jövőre. És csak a lényegre koncentráljunk.

Kétezer éve néhány ember bekopogtat egy kis istállóba, könnyező szemmel és boldog tekintettel figyel, halk szóval köszönt egy újszülöttet. Ez az ő ünnepük. A Krisztussal való találkozás, amikor az ember békességet nyer az Ég Urától hányatott önmagára, és valahogy más emberként indul tovább.

Ezért lehetőség az advent, olyan megszentelt idő, ami segít célba érni, megérkezni, ünnepelni. A világ persze mást mond, és másra biztat. Lelkes segítőként még a karácsonyi Jézust is elhelyezi az áruk polcain, a megszülető Istent is termékként árusítja, és kitzúzi rá az árcédulát.

Túrmezei Erzsébet

Jön a Megváltó!

Jön a Megváltó,
meleggel, fényvel
tölts be házunk!
Csak jól vigyázzunk,
hogy észrevétlen
el ne haladjon,
s itt ne maradjunk
mi a sötétben!

Szép karácsonya
nem elég nekem.
Nem elég semmi.
Jön a Megváltó:
Őt magát vágyom
szívembe venni.
Olyan lesz akkor,
mintha minden nap
karácsony lenne!

Puha jászolként
vár a szívem rád:
Végy, Uram Jézus
lakozást benne!

De miért ne lehetne számunkra saját út és saját döntések ösvénye az advent, amelyben a világot, ha nem is zárjuk ki, de nyugodt és kacagó szívvel felülbíráljuk: mondhatod akármit, úgy ünneplek, ahogy jónak látom.

Kellemes adventi utazást, örömteli megérkezést!

| FÁBIÁN TIBOR |

Adventi capriccio – Lelki építőkövek

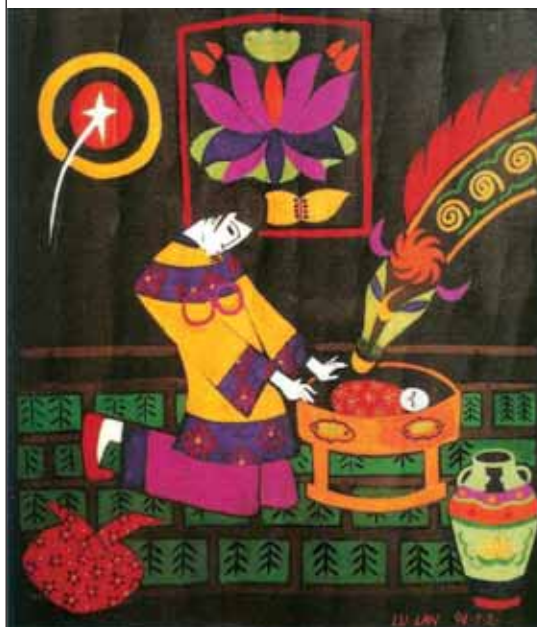
Adventet ünnepelni azt jelenti, hogy tudunk várni. A várakozás olyan művészet, amit türelmetlen korunk elfeledett. Még alig fakadt ki a szírom, máris gyümölcsöt szeretne szedni a fáról. Ám a mohó tekintet gyakran félrevezet, hiszen a látszólag érett gyümölcs belülről még nagyon is zöld, éretlen. A tapintatlan kezek az ilyen gyümölcsöt érzéketlenül elhajítják, mivel csalódtak benne.

Aki nem ismeri a várakozás kissé fanyar lelkületét, azaz a remény pislákolásának az állapotát, az nem fogja soha átélni a beteljesedés teljes áldását, örömet. Aki nem ismeri fel, mit jelent, hogy a nyugtalanság ott rejtőzik az élet legmélyebb kérdéseiben, saját életünkben, s nem tud várakozással készülni arra a pillanatra, amikor lelepleződik és feltárul az igazság, az semmit sem tud annak a pillanatnak a nagyszerűségéről, amelyben a világosság álmokat betöltve ragyog fel. Aki pedig nem igyekszik elnyerni valakinek a barátságát, szeretetét, s várakozva-vágyakozva kitérni lelkét a másik lelke előtt, míg az a másik valóban megérkezik hozzá, annak örökre ismeretlen marad az a legmélyebb áldás, amit két lélek egyggyé váló élete jelent.

Márpedig e világon igenis tudnunk kell várni a legnagyobb, legmélyebb, leggyengédebb pillanatokra, hiszen ezek nem a zúgó viharban születnek meg, hanem a csirázás, növekedés, a létre jövetel, a születés isteni törvényének engedelmeskedve – halkan...

Lágy vonalak között, anyai ölelésben

Lu Lan 1972-ben született a kínai Nanjingban, édesanyja is festő volt. Diplomája megszerzése óta Lu Lan a nanjingi Keresztyén Művészeti Központban dolgozik, amit 1993-ban

alapítottak. A központ célja a hagyományos kínai ábrázoló művészet és a keresztyén üzenet összekapcsolása. A művésznő festészetében jelentős és központi szerepe van a bibliai történetek ábrázolásának. Ő ezzel a módszerrel kívánja – megfogalmazása szerint – az evangéliumot hirdetni hatalmas hazájában. Egy helyütt így írt: „1991-ben kereszteseltem meg. Azonnal tudtam, hogy a feladatom ez: a bibliai történetek kifejezése, megjelenítése a kínai művészet eszközeivel. Jézus nagy szeretetét kívántam művészetemmel magasztalni, s az örömműzenetet a kínai emberekhez közel hozni. Sokan nem is tudnak olvasni, de látni, nézni igen. És a képek még a szavaknál is egyértelműbben tudják közvetíteni az evangéliumot, az örömműzenetet, amire Kínában is igen nagy szükség van”.

A képen Máriát látjuk, amint a betlehemi csillag ragyogása alatt anyaként éli át a gyermek közelségét. Szembetűnő az a szeretetteljes, áhítatos meghajlás, ahogyan a gyermek felé fordul. A falon a lótuszvirágot látjuk, ami Kínában is a tisztaság és a tökéletesség jelképe. A szamár, amint a gyermek felé nyújtózkodik nem szürke, hanem színes nyakkal, valójában az állatvilág hódolását fejezi ki. A gyermek Jézus kínai arcvonásokat visel, ennyire azonosítja a művész a Megváltót a kínai emberekkel, s jelzi: ahogyan a gyermek növekszik, úgy növekedik a keresztyének száma is Kínában.

| dr. BÉKEFY LAJOS |

Mire vágyunk adventben?

Adventtel kezdődik a karácsonyi ünnepek előtti lelki felkészülés. A keresztyéneknek csak a kereskedelem kezdi előbb az ünnepi készülődést: már október végén, november elején megjelentek a karácsonyi készülésre felhívó óriásplakátok. „Mi már készülünk a karácsonyra!”, „ha hazaért, kezdődhet a karácsonyi vásárlás!”, „aki nem kezdi el november 15-én a karácsonyi kampányt, az örült” – magyarázza Hajdú Imre reklámszakember. Vele sétáltunk az egyik plázában november közepén, ahol már régóta készen van a karácsonyi dekoráció, holott adventig azért még kell párat aludni.

A novemberi bevásárlásainkat árgus szemmel követik a kisebb-nagyobb csokimikulások. A nagyobb bevásárlóközpontok már október végétől ki vannak világítva, és az első feldíszített karácsonyfák is hamar megjelennek – plázszintenként akár kettő-három is. Akad olyan bevásárlóközpont is, ahol akár családi karácsonyi fotót is készíttethetünk egy szépen berendezett műteremben a bevásárlás közben. Az igazi karácsonyi üzem azonban csak később indul be, amikor a látvány mellett ízzel, illattal is csábítanak minket portékák és kínálók. Mézeskalács, forralt bor, csokoládé – csak egy pár a tipikusan karácsonyillatok között, amely akár vécepapír formájában is hazavihető.

Számos olyan kereskedő van, aki e két-három hónapos időszakban szerzi meg árbevételének ötven-hetven százalékát – és mindezt akár egyetlen időszakos standdal valamelyik plázában. Mi is láttunk sétánk közben abszolút idényjellegű termékeket – gipszből szent családot, angyalkákat, karácsonyi illóolajokat –, de ilyenkor tombol a csokoládémarketing is. „Csokival mondom el, hogy szeretem a másikat. Miért is? Mert ezt tanították a reklámok. Millió és egy más módon lehetne szeretetet kifejezni a másik ember felé. A legelemibb érzésekkel bármit el lehet adni” – mondja Hajdú Imre. Igen, akár egy hópihékkal felcímkézett ütvefűrot is – amit Valentin-napra, a párkapcsolatban élők

kiskarácsonyára elég csak szívecskékkel átcímkezni.

„A karácsony a reklám szempontjából nagyon egyszerű: gondoldj a szeretteidre – ezzel az üzenettel bármi eladható. Pedig itt minden csak illúzió. A reklámpar elhitette az emberekkel, hogy a vásárlás az egyetlen módja annak, hogy törődjenek magukkal és szeretteikkel. Még azt is elhiszed, hogy ebben az adventi időszakban húsz százalékkal olcsóbban tudsz szeretetet venni – és megveszed, odaadod, letudod, és továbbra sem törődél egy perccel sem a családtagjaiddal” – sorolja a szakember a karácsonyi vásárlás csapdáit. Persze akadnak jó karácsonyi ajándékok is – elsősorban azok, amelyek segítik az ünnep egyik célját kibontani, és egy asztalhoz ültetik a családot építeni, játszani, együtt gondolkodni és álmodozni.

Sokan nem engedhetik meg maguknak, hogy év közben vásárolgassanak, de ilyenkor még ők is megtörnek, pedig vásárlás helyett másképp is kifejezhetnék szeretetüket.

Sokan nem engedhetik meg maguknak, hogy év közben vásárolgassanak, de karácsony közeledtével még ők is megtörnek, pedig vásárlás helyett másképp is kifejezhetnék szeretetüket. A reklámszakember is úgy véli: az advent csendjéhez, valódi tartalomhoz sokkal jobban illik az alkotás, semmint a vásárlás, ezt viszont nem lehet másképp elmondani a világnak, csak példamutatással. Imre maga

A meghitt adventi készülődés egyre ritkább

is fordult már ki templomból, ahol a közösség vezetője felindultan szidta az adventi vásárlókat. Mint mondja, sokkal hatékonyabb módszer, ha valakin látszik, hogy boldog, és másképp is lehet az ünnepre készülni, nemcsak idegesen kapkodva, telepakolva bevásárlószatyrokkal. A fiatal ember hozzáteszi: ha rajta múlna, betiltaná a karácsonyi vásárlást. „Aki pénzen vesz ajándékot, az maga az ördög” – sarkít Imre, de érzékletes példát mond ennek alátámasztására: egy család a ritkán látogatott nagymamának – aki világéletében kézzel mosott – hitelből vesz egy drága, számos funkcióval rendelkező mosógépet. A család egész évben nyögi a hitelterheket, és haragszanak a mamára, hogy minek kellett neki mosógép, amikor nem is használja, csak kint áll az udvaron. „A legszebb: a szeretet miatt eladósodni, és haragudni arra, akit megajándékoztunk” – summázza a szakember.

Persze azon hosszan lehetne vitatkozni, hogy valójában a reklámosok vagy a vásárlók-e az ördögök. Az viszont tagadhatatlan, hogy minden egyes termék, amelyet megvásárolunk, valamilyen valós igényünket elégíti ki. Ha nincs ilyen igény, akkor a reklámpar majd felkelti bennünk – erre mondja a szakember, hogy ő is tulajdonképpen „vágyakat árul”. „Az emberek sokszor nincsenek tisztában a valós igényeikkel, ezért azokat a dolgokat keresik, amiket a reklámok kínálnak nekik” – mondja Imre, és elismeri: nagyon nehéz megfogalmazni, mit is szeretnénk, mire is van szükségünk valójában. Saját vágyaink megfogalmazása ugyanis komoly önismeretet igényel.

A reklámok vágyakat árulnak karácsonykor – egyre inkább, vagy akár teljesen elszakadva Jézus születésének történetétől. Pedig a szakember szerint a karácsonyi történetnek rendkívül jó a marketingje: „Képzeld el, hogy van egy misztikus titok, amelynek a híre szájról szájra terjed – van egy kisgyerek egy eldugott helyen, akit meg kell keresni, akit katonák üldöznek, aztán hosszú évekre eltűnik a szemünk elől, visszatér isteni erejű tanítóként, majd kivégzik, feltámad és a mennybe megy. Ezen a sorson érezni, hogy nem állt meg, nincs vége, továbbra is kérdés, hogy ma hol van, mit csinál, mit jelent a mindennapi életében. A karácsonynak akkor lenne igazán értelme, ha ezek a kérdések megjelenének a várakozásban, napról napra” – mondja Imre, és a példamutatás fontosságára utal vissza.

Mert a kiegyensúlyozottság, a hitelesség sokszor feltűnőbb, mint egy kivilágított, illatozó édességpult. Ehhez pedig önismeret kell. Napról napra. Haladva az ünnep felé, amikor arra emlékezünk, aki minden szükségünket teljesítette.

Forrás: azsiaflash - WordPress.com

Szín pompás ázsiai bevásárlóközpont. A karácsonyi bevásárlási láz már a távolkeleti országokban is hódít

A nyugdíjintézet diakóniai szolgálatot is végez

1. | – Miért van a két romániai egyházkerületnek külön nyugdíjintézete?

– Az állam 1956-ban kizárta az egyházakat és az egyházi alkalmazottakat az állami nyugdíjrendszerből. Megjelent egy dekrétum, ami megengedte az egyházaknak, hogy saját nyugdíjintézetet alapítsanak. 1959-ben megalakult a Romániai Református Egyház Nyugdíjintézete, ezzel párhuzamosan megalakult a többi történelmi egyház nyugdíjpénztára is. Akkor a nyugdíjintézet konkrét célt tűzött ki maga elé, amit azóta is követ. Ez számunkra azt jelenti, hogy az egyháznak kötelezően biztosítania kell a megélhetést az egyházban szolgáló személyeknek.

Jóllehet egyházi intézmény a nyugdíjpénztár, ugyanakkor gazdasági tevékenységet folytat, és elsődleges feladata, hogy biztosítsa a nyugdíjasoknak, árváknak és özvegyeknek az ellátását. Romániában a két egyházkerület közösen működteti – a zsinat fennhatósága és felügyelete alatt – a nyugdíjpénztárt.

– Nem lehetett volna visszatérni 1990 után az állami nyugdíjrendszerbe? Mi az előnye egy saját nyugdíjpénztárnak?

– Létezett egy törvénytervezet, amely kimondta: minden nem állami nyugdíjpénztárt szeretnének beolvasztani az államiba. Az ortodox egyház élt ezzel a lehetőséggel, viszont az összes többi az elmúlt évtizedek tapasztalatai alapján egyértelműen úgy döntött, nem él vele. Ugyanis amíg az állami rendszer évtizedek óta hiánnyal küszködik, a mi rendszerünkben jól alakultak az arányok. A 90-es évek után robbanásszerűen megnövekedett az alkalmazottak száma, így megnőtt a nyugdíjalap összege is. Ma már érezhetően növekszik a nyugdíjasok száma, míg az aktívák száma stagnál, 2000–2100 között mozog, számításaink szerint ez nem is fog növekedni. Növekedni fog viszont a nyugdíjasok száma, de pénzügyi szempontból még mindig stabil a rendszer.

– Milyen viszonyban van a nyugdíjintézet a két egyházkerülettel?

– A nyugdíjintézet országos intézmény. A két egyházkerület mellé odatehetjük harmadikként a nyugdíjintézetet is, így három különböző jogi személyről beszélünk. Mindháromnak megvan a külön döntéshozó és végrehajtó testülete, illetve külön vagyona és költségvetése, amely pénzügyileg teljes mértékben elhatárolódik egymástól. Egyházi szinten viszont ennyire nem lehet különválasztani a három intézményt. Mindháromnak a törvényeit és a működési szabályzatát a Romániai Református Egyház Zsinata határozza meg. Amennyiben a nyugdíjintézet megszűnik, összes ingó és ingatlan vagyona a két egyházkerületre száll át.

– Hogyan választja ki az intézet vezetősége a befektetéseket?

– A vagyont 2006-ig bankszámlákon őriztük. A befolyt társadalombiztosítási járulékokból mindig megmaradt egy bizonyos összeg, nem történt semmilyen beruházás. Az akkori vezetőség ismerte fel azt, hogy hosszú távon szükségszerűek a befektetések. Valamibe be kell fektetni a pénzt, ami biztos alapokon nyugszik. Egyházi intézményként az alacsony rizikót szem előtt tartva kétfajta befektetési lehetőséget lehetett megfontolni: az egyik a pénzügyi

Fotó: Kiss Gábor

befektetés (banki lekötés, befektetési alapok vásárlására bankfiókokon keresztül), a másik az ingatlanberuházás. 2006-ban és 2008-ban történtek már beruházások, a vezetőtanács stratégiai pontokat választott ki Kolozsváron, Marosvásárhelyen, Sepsiszentgyörgyön és Nagyváradon. Sepsiszentgyörgyön van egy irodaházunk, Marosvásárhelyen az Eminescu utcában épült egy idősothton, illetve tíz apartman. Egyházi intézményként diakóniai és szociális jellegű szolgálatot is végzünk vele. Így működik a Kálvin központ Marosvásárhelyen: 54 rászoruló idős embernek otthont biztosít, 25 embernek pedig munkát. Az épületközpontban nyugdíjas lelképászoroknak biztosítunk lakhatást életük végéig, elsősorban azoknak, akiknek nyugdíjazásukat követően nincs hova költözniük. Ugyanígy Kolozsváron is vannak ilyen lakások.

– Miért fektetik ingatlanokba a felgyűlt pénzt? Honnan származik a parkolóház ötlete?

– A számadatok azt sugallták, hogy jóllehet a rendszer biztos lábón áll, a következő húsz évben a nyugdíjasok száma növekedni fog, eljön az a pillanat, amikor egyforma lesz a nyugdíjasok száma az aktívák számával, illetve amikor túl is fog billenni a mérleg. Ezzel párhuzamosan pedig a befolyt társadalombiztosítási járulék nem lesz elég a nyugdíjak kifizetésére. Megszületett tehát a profitorientált beruházás ötlete. Észrevettük, hogy a Házsongárdi temető szomszédságában eladó egy telek. Felelősségteljesen gondolkodva – nyilván, hogy nekünk is megérje – magunkra vállaltuk az egész város jóléte szempontjából fontos építkezést. Ötmillió eurós beruházásról beszélünk, 2016-tól elkezdtük a tervezést, és – bár még nincs meg az építési engedély – már látjuk az alagút végét.

– A parkolóház kapcsán többen sérelmezték, hogy nem illik a többi, történelmi jelentőségű épület és a műemlék sírok mellé. Hogyan látod ezt a kérdést?

– Látva a város parkolóházait, az érzésem mindig az, hogy betonmonstrumok. Az elsődleges célunk az volt, olyan legyen az épület homlokzata, hogy ne látszódjék a benti parkolóház.

Magának az épületnek a síkja teljes mértékben követi a Biasini-szállónak a síkját. A külalakra nagy hangsúlyt fektettünk, hiszen szeretnénk megőrizni az adott történelmi hely jellegzetességét.

– Gondolkodik a nyugdíjpénztár vezetőtanácsa újabb befektetéseken?

– A közeljövőben nem. Ha számításaink bejönnek, akkor a nyugdíjrendszer továbbra is meg fogja őrizni a stabilitását. Reméljük, hogy ha a parkolóház elkezd a működését, akkor érezhetőbben fogunk tudni nyugdíjakat emelni, mert még erősebb lesz a pénzügyi stabilitásunk.

– Hogyan fog alakulni a jövőben a szolgálatban levők és a nyugdíjasok mérlege?

– A nyugdíjasok száma évente 5-6 százalékkal növekszik az előző évhez viszonyítva. Számításaink szerint 2034-ben kiegyenlítődik a nyugdíjasok száma az aktívák számával, utána pedig átbillen a mérleg.

– Az egyházi nyugdíjpont még mindig magasabb az államinál úgy, hogy idén az állami nyugdíjpontot már emelték.

– Próbáltuk mindig megelőzni az állami nyugdíjrendszert. A nyugdíjpontunk értéke jelenleg 1150 lej, az állami 1100 lej. Az állam tervezi a nyugdíjpont emelését, ez is érdeklő az egyházi nyugdíjasainkat, mert sokan úgy képzelik, hogy az állami nyugdíjrendszer előírásai ránk is vonatkoznak. Valóban vannak az állami nyugdíjtörvény előírásaiban ránk nézve is kötelező érvényű rendelkezések, viszont a nyugdíjpont értékét mi szabhatjuk meg. Az állam a nyugdíjrendszerében észlelhető hiányt az állami költségvetésből pótolja. Nekünk nincs ilyen. Önmagában jó, ha emelik a nyugdíjakat, mi is érezzük, hogy azok az összegek, amiket mi tudunk biztosítani, sok esetben nem elegendőek a nyugdíjasainknak a megélhetéshez. Számításainkat a nyugdíjpont meghatározásánál mindig komoly elemzések előzik meg, hogy a rendszerben ne legyen hiány. Mi is tervezzük, hogy jövőre nyugdíjpontot emelünk, de még nem lehet tudni, mennyivel.

Egy emlékmű múltja és jelene

Az 1914–1918 közötti eseményeket ismerjük; tan- és szakkönyvek, történészek sora rögzítette. Mindössze néhány generáció választ el e történelektől, mégis olyannyira távolinak tűnnek. A személyes érintettség az egyén és a közösség számára egyedivé teszi a visszaemlékezést. Így történt ez Kisgalambfalván is egy derűs őszi napon.

Van egy kő. Ez a kő sokak számára hosszú időn keresztül – az 1990-es évekig – csak egy kő volt. Az a hír járja, hogy eső áztatta a falu határában, állatok sétáltak át rajta, amikor egy pajta küszöbeként szolgált. Később a kultúrotthon udvarára került, ahol fiatalok ücsörögtek rajta egy-egy esti közösségi program közben.

Néhány évtized múltán a hányatott sorsú, féltve rejtgetett kő méltóságteljesen áll: felújítva, immár parkosított környezetben, újraavatás előtt, két másik, szintén az első világháború hőseire emlékező szobortársával együtt a kisgalambfalvi templommal szemben.

Kántor Csaba püspökhelyettes az emlékműavatást megelőző ünnepi istentiszteleten Sámuel könyvét idézte: *Sámuel pedig fogott egy követ, felállította Micpa és SÉN között, és elnevezte Eben-Háézernek, mert ezt mondta: mindeddig megsegített bennünket az Úr!* (1Sám 7,12) Az emlékkő, amelyre a hálaadás köveként tekinthetünk, egyike azon felállított emlékműveknek, amely nagy dolgokat hirdet.

Ez az emlékmű olyan közösség jelképe, amely megemlékezik nagyszerű elődeinkről.

A felújítás a magyar kormány által indított első világháborús emlékművek rendbetételét célzó pályázati program révén jöhetett létre.

A kisgalambfalvi szoborcsoport méltóságteljesen fogja őrizni a rajta szereplő személyek emlékét

Márky Dániel Magyarország csíkszeredai főkonzulátusának nevében mondott köszöntőjében kiemelte: ez az emlékmű olyan közösség jelképe, amely „megemlékezik nagyszerű elődeinkről. Ők, az áldozatok bennünk élnek tovább, követni kell a haza hívó szavát.”

Tímár Zoltán, Mikepércs polgármestere köszöntötte az avatáson résztvevő közösséget, amelynek vendégfogadását követően mindig feltöltődve tér haza. Az istentisztelet szavaira visszautalva ő is fontosnak tartotta, hogy megemlékezzünk azokról a névtelen hősről, akik védték a hont. A köszöntőbeszéd sorát Rátoni Botond helyi lelkipásztor zárta, aki örömet fejezte ki amiatt, hogy az idők folyamán a megpróbáltatások ellenére „a por nem lepte be az emlékművet”. A lelkipásztor rámutatott: mintegy harminc kisgalambfalvi vesztette életét az első világháborúban, zömében 21-23 év közötti fiatalok. Végezetül Derzsi Endre egykori

lelkipásztor 1921-ben elhangzott igehirdetését idézte, amelyben néhány mondatban megemlékezett az emlékműn szereplő hősről.

Az ünnepségen felléptek a konfirmándusok és a székelykeresztúri polgári fúvószenekar. Miközben a szeretetvendégség helyszínére sétáltunk, több helyről az ünnepi együttlét magasztalása csendült vissza. Talán mindannyian azt éreztük, hogy ez a szoborcsoport méltóságteljesen fogja őrizni a rajta szereplők emlékét. És ha a záróének egyik sora fel is vetette azt a kérdést, hogy „harcolhat, de mit ér el”, mégis tudjuk: a mi hőseink a tisztelet és hálaadás szimbólumaként emlékkőbe vészték magukat mindörökre.

„Kegeletből a kisgalambfalvi hősi halottaknak! Vigasztalásul a keserves hátramaradottaknak! És örök emlékül a késő utódoknak!” (Derzsi Endre kisgalambfalvi lelkipásztor, 1921)

| SZABÓ ADÉL |

Ha van család, van jövő

1. | A hálaadó istentiszteleten Kató Béla püspök elmondta: egy új óvoda, a gyermekek látványa mindig reménységet ad a közösségnek, az átadási ünnepség pedig alkalmat ad arra, hogy odafigyeljünk a hétköznapi elvesztő jelentős kérdésekre. Közösségeinknek is bizonyoságot kell tenni hűségükről, hiszen Isten azt szeretné, hogy családjaink példamutatóan tudjanak élni. „A hitben erős családoknak, közösségeknek még a világ összevisszaságában is van megtartó erejük. Ha családkban tovább tudjuk adni a hitet és szolgálatot, van jövő” – szögezte le Kató Béla.

Az istentiszteletet követően Lőrincz Konrád felenyedi lelkipásztor köszöntötte az egybegyűlteket, majd Gudor Kund Botond esperes szólt az ünneplőkhöz a sareptai özvegy története alapján. Az esperes szerint közösségeinkben is, akár csak a történetben szereplő özvegyasszony házában, szükségállapot van. Azonban a mi felelősségünk kevesünket a fazékba és korszokba helyezni, amely majd Isten segítségével és hozzájárulásával színültig telik.

Az új óvoda megnyitása előtt Grezsa István, a Kárpát-medencei óvodafejlesztési programért felelős miniszteri biztos köszöntőbeszédében elmondta: a program keretében már több mint száz intézményt adtak át, a felenyedi óvodának azonban rendkívüli jelentősége van, hiszen a tőszomszédságában levő Nagyenyeddel együtt a Fehér megyei szőrvány központja. „A szőrvány mintát és példát ad a tömbmagyarságnak kiállásból, megmaradásból, hitünk megtartásából” – hangsúlyozta a miniszteri

biztos. A leányfalui testvérgyülekezetet Szlávik Róbert gondnok képviselte. Elmondta, a felenyediek többéves harca nem volt hiábavaló, hiszen csodát élhetnek át az elkészült óvoda átadásakor, az ünneplésben, építkezésben azonban továbbra is a gyerekeknek kell a figyelem középpontjában maradniuk.

| BEREKMÉRI GABRIELLA |

Pillantás a jelenbe

Pillanatok egymást követő láncából szeretnék megőrizni néhány szemet. Emberi értelmünk jótékony tulajdonságaként is emlegetik a sokszor bosszantó feledést, hiszen egy élet minden eseményét átélni és raktározni még a csodás emberi agy számára is lehetetlen feladat. Ezért felejtünk, ezért hullnak ki szemek a hosszú életlánc füzéréből.

Van azonban valami, ami megmaradhat, ha nem is örökké, de – időnköz mérten – sokáig. Egy fénykép a pillanat pecsétje, a kimerevített, örökké tett jelen. Ami akkor is jelen idő marad, amikor már távoli „láncszemekről” pillantunk vissza rájuk. Egy korábbi esemény fényképét teszem közzé a gerneszezi templomban történtekről. Jelen voltunk újonnan választott esperesünk szolgálatra indulásának ünnepi alkalmán: a gerneszezi lelkipásztori tisztségén

Veress Róbert esperesi esküt tesz

tül esperesi hivatásra választott Veress Róbert Gyula beiktatásán. Fogadalomtétel utáni igehirdetésében Salamon király kérésére utaltette időszerűvé azt, amit esperesként – Isten

áldásaképpen – kapni szeretne: „...adj azért a te szolgádnak értelmes szívet, hogy tudja ítélni a te népedet, és tudjon választást tenni a jó és a gonosz között; mert kicsoda kormányozhatja ezt a te nagy népedet?” (1Kir 3,9)

Az ünnepi istentiszteleten igét hirdető Szász Attila leköszönő esperes biztató szavai, a gerneszezi kórus énekei, a nőszövecsi elnöknő és a gerneszezi gondnok köszöntője, a Teleki patrónus családok arisztokratikus vonalának jelenlétét biztató Teleki gróf derűs biztatása, a tisztségviselők eskütétele, Buzogány Dezső teológiai tanár előadása – mint kerékgy irányába a küllők, úgy mutattak rá arra, hogy gyümölcstermő jövődönk csak Isten kezén át, előjáróink elkötelezettségében és hitében gyökerezhet. Megállított jelenünkben most csak annyi feladatunk marad, hogy mindannyian kívánjuk és kérjük Isten áldását megválasztott tisztségviselőink önzetlen szolgálatban tölteni kívánt elkezdődő mandátumára.

| SZÉKELY LEVENTE |

Jótékonyági est védett lakásokért

Több mint háromezer euró gyűlt össze a Diakónia Keresztyén Alapítvány és az Írisz Ház által a zabolai Mikes-kastélyban a közelmúltban tartott jótékonyági esten, amelynek bevételét értelmi fogyatékkal élő fiatalok számára létesítendő védett lakások építésére fordítják. A jótékonyági est sikere annak az összefogásnak köszönhető, ahogyan a támogatók a rendezvény mellé álltak – nyilatkozta Makkai Péter, az Írisz Ház vezetője. A zabolai kastély tulajdonosai házigazdaként, a Kézdivásárhelyi Nők Egyesületének tagjai és a sepsiszentgyörgyi Berde Áron Közgazdasági és Közigazgatási Szakközépiskola diákjai a finom étek elkészítőiként és felszolgálóiként járultak hozzá a közel száz résztvevővel megtartott est sikeréhez, a megyeközponti Bertis cég támogatóként a vacsorához biztosította a nyersanyagot. Néhány erdélyi képzőművész részfizesítő alapon ajánlotta fel alkotását, huszonhét munkából tizenkettő a helyszínen gazdára talált.

A Menora védett otthon alapkövét tavaly októberben tették le. A 453 ezer eurós beruházás induló tőkájével a németországi és holland partnereknek köszönhetően már rendelkezik az alapítvány, az egyházkerület eddig a területtel járult hozzá a megvalósításhoz, jelenleg a helyi tűzoltóság engedélyére várnak, hogy elkezdhessék az építkezést – mondta Makkai Péter.

Szomorúan tudatjuk, hogy

Farkas Gábor

nyugalmazott fogarasi lelkipásztor 68 éves korában, november 6-án visszaadta lelkét Teremtőjének. Kisgörgényben, Lukailencfalván és Fogarason szolgált lelkipásztorként. Temetésére november 8-án került sor a fogarasi református templomból. Emléke legyen áldott!

Fájdalommal és megtört szívvel tudatjuk, hogy

id. Nagy Gábor

nyugalmazott református lelkipásztor november 7-én hazatért Teremtőjéhez. Temetésére november 10-én került sor a nagygalambfalvi református templomból. Emléke legyen áldott!

Isten értékesnek tart

Müller Lóránd szemerjai lelkipásztor volt az októberi ikafalvi ifjúsági napok vendége. Előadásában hét pontban foglalta össze mindazt, amit az értékeinkről tudnunk érdemes. Az előadó a jelen lévő fiatalokat megerősítette abban, hogy minden ember értékes. Felhívta arra is a figyelmet, hogy ha nem keresed meg a megfelelő embereket, akik így tekintenek rád, akkor mindig rosszul érzed magad. Mindenkinek tisztában kell lennie azzal, hogy különleges és egyedi. Elvárjuk, hogy az értékeinket mások ismerjék el, de az értékedet magadnak kell felfedezned.

A továbbiakban szó volt arról is, hogy az ember, amikor nincs a helyén, el van veszve. A bűneink miatt nem vagyunk a helyünkön. Aki nincs a helyén, az hiányzik az Istennek. De ő elindul utánunk. Ha megtalál, felvesz a kezébe és megtisztogat. Majd visszatesz a helyünkre, a közösségbe, mert emberként működni csak közösségben tudunk. Az előadást azzal a gondolattal zárta, hogy abban áll az értékünk, hogy Isten szeret. Az embertársak szeretetéről azt fontos tisztáznunk magunknak, hogy aki nem szeret a hibáinkkal együtt, az nem érdemel meg.

Az előadás után Dombi Anita és Dulló Zalán vezetésével különféle ismerkedési, csapatösszerázó és jókedvre derítő játékokat játszhattak az Illyefalváról, Sepsiszentkirályról, Sepsiszentgyörgyről, Csernátomból érkező résztvevők. Az igei üzenetet a falu lelkipásztora, Bardócz Csaba tolmácsolta. Felhívta a figyelmet: úgy viszonyuljunk a körülöttünk lévő emberekhez, ahogy szeretnénk, hogy ők viselkedjenek mivélünk. Köszönjük a Bethlen Gábor Alap támogatását. Hála legyen mindenkinek, aki segített a szervezésben, kiemelten Dombi Etelkának, aki az ifjú csapatot rendkívül finom képviselőfánkkal lepte meg.

AZ IKAFALVI EGYHÁZ SAJTÓSZOLGÁLATA

ÜZENET

ISSN 1223-8848

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja
A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár, Eötvös utca (str. Constanța) 1-3. sz.
Telefon: 0731-019404 • Drótposta: uzenet@reformatus.ro
http://www.reformatus.ro/uzenet.html • Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. • A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.
Tipográfia: IDEA PLUS
Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós Sajtóközpontjának nyomdájában • Felelős vezető: Dávid Zoltán

